

Forfatter: Fibiger, Mathilde

Titel: Udrag fra Et Besøg

Citation: Fibiger, Mathilde: "'Et Besøg'", i Fibiger, Mathilde: "*Et Besøg*", 1851, s. 34.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-fibiger02val-shoot-idm139950813902080.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: "Et Besøg"

Troe ikke at jeg taler som den Blinde om Farverne, at jeg vil bortraissonnere den Sorg, der koster Menneskene de bittreste Taarer, at jeg vil afvise dens Klager med et koldt: Det er ikke sandt! Troe I ikke at jeg veed hvad det vil sige, at elske Menneskene med al sin Kraft og Ild, og føle at man mangler Gvne til at gjøre sig 35

forstaaet af dem? At see dem - ak, hvor ofte! ulykkelige, og ikke kunde hjælpe dem! At bære de kjærlige Ord, den trøstende Medfølelse i sin Sjæl, og ikke turde yttre den, af Frygt for at blive misforstaaet, og kun at gjøre Ondt værre. Naar Miskjendelsen først har kastet Sit Slør over os kunne vi gjøre hvad vi ville - det bliver galt opfattet! det forvandsker Trækkene saa hverken Ven eller Fjende kan kjende os mere. Det er Hjertesorg! - Og der gives jo Tider i Livet - hvem kjender ikke dem! - da der er tomt i Hjertet som i et øde Huus, alle Glædens Genier have forladt, og hvor kun Savnet sidder grædende tilbage. Men saasandt Savnet bliver hos os - selv da ere vi ikke ulykkelige! Naar det har grædt ud hæver det trøstet sit lyse Øie mod Himlen, salig i Troen, salig i den stille Bevidsthed om sig selv. At det savner alt, beviser jo at det elsker alt, da man ikke kan savne og længes efter andet end det man har kjært? Og den, som elsker alt, skal erhverve alt i sin Kjærlighed; thi Ideen, som fordrer alt af os, maae jo ogsaa give - ikke noget, men alt. Ellers var den ikke Kjærligheden, som siger at det er saligt, hellere at give end at tage. Og idet den giver alt, giver den os ogsaa Alle, thi som Kjærligheden er een, skulle vi ogsaa sores i den, og kjende os selv igjen i hinanden. Derfor er Kjærligheden aldrig ulykkelig, fordi den bærer Seiren i sig selv; om den end seirer seent, saa seirer den sikkert, og hvad den vinder, er vundet for Evigheden. Lykkelig 36 da Enhver, som Ideen har taget i Favn, og aabnet Adgang til sit skjønne Rige. Lykkelig Enhver i hvem Kjærlighedens Kraft rører sig! For hende er der ingen Ulykke, og ingen Tilbagegang, og ingen Død. Thi om end Jord og Himmel forgaae, skal dog Kjærligheden bestaae!